מאן דמתני הא לא מתני הא –

The one who taught this did not teach the other

OVERVIEW

required to be מתיר לכהונה –

פירש בקונטרס דרב חנן לא מתני דבקרונות של צפורי היה מעשה –

רש"י explained that ה"ד did not teach that the story of the תינוקת in the took place by the caravans of צפורי. According to משנה there were no תרי רובי in the case of the תינוקת –

ולא הוה אלא חד רובא –

And there was only one אוראת שעה by the story of the תינוקת. This was the הוראת שעה, that even though there was only one רוב, nevertheless they were מתיר the מתיר to מתיר. Ordinarily, however, תרי רובי are required.

ולפירושו לא פליגי דלדורות לכולא עלמא בעינן תרי רובי – אורות לכולא עלמא בעינן איז עלמא בעינן מרי דלדורות לכולא עלמא בעינן אייי אין איז אין אייי פאר מריבי מריבי מריבי מון בר אשני מון בר אייי בר אשי מריבי מריבי

ולא פליגי אלא במעשה היכי הוה –

And they (רב חנן and רב חייא) do not argue להלכה; rather they merely argue how the story with the תינוקת took place. רב חייא maintains that it happened מחיר and there were חבר חנן maintains that it did not take place מחיר her, based on מחיר her, based on

a הוראת שעה.

תוספות offers a different explanation:1

In summation: according to רב ש"י the story of the תינוקת was with one רב ממכסילוות מא (according to חנן), however for posterity two רב מון are required. בקרונות של צפורי does not agree that בקרונות של צפורי but he does agree that רב stated וליוחסין לא when there is only one.

According to the רבינו חננאל, the story of the תינוקת was בתרי רובי (on account of the הוראת); however for posterity one רב הנן is sufficient. בקרונות של צפורי היה agrees that וליוהסין לא however he disagrees that מעשה; rather one רוב is sufficient.

תוספות has difficulties with the פירוש רבינו חננאל:

רובא - אבל קשה לפירושו לרב חנן תקשי רבי יוחנן בן נורי דאמר כמאן דסגי בחד רובא However there is a difficulty with the s'ה"ר explanation; according to דב א mose ruling was ריב"ן following when he ruled that one הנן is sufficient? ריב"ן maintains (according to the ריב"ן that ריב"ן rules that הוב א sufficient (there happened to be a requirement of תינוקת by the תינוקת only because of the תינוקת א This is not in agreement, with either הבן גמליאל, or with שעה -

כדפריך לעיל⁴ -

as the גמרא גמרא בא challenged previously. The ruling that one מתיר is sufficient to be מתיר is not in agreement with רבי (who maintains that no רוב is needed), nor with רבי (who maintains that [even] a {single} רבי (cold for formal for formal for for formal formal

_

¹ It is possible that תוספות in not satisfied with "רש"' explanation. According to רש" the story of תנוקת (according to בקרונות של צפורי) was not בקרונות של צפורי; however the גמרא just concluded responding to בקרונות של צפורי הזה מעשה stating that he seemingly forgot that של צפורי הזה מעשה (and that was also part of the אמר is retracting it should have said בקרונות של צפורי מאן דמתני וכו' It is also generally not desirable to have a מחלוקת in the facts of a story. In addition according to רב חנן here is no מחלוקת מחלוקת שנ"ף שי"ף and בירום שי"ף will between הוראת שעה הוראת שעה הוראת שעה בא saying that it was a פירוש ה"ח מירוש ה"ח are required? According to the פירוש ה"ח bowever, all these difficulties do not exist.

According to the רב חנן, when רב חנן says הוראת שעה, it means that there were תרי רובי by the story of the הוראת שעה הוראת שעה is sufficient however there was a תרי מחל and they required.

³ See 'Thinking it over'.

⁴ דף יד.ב

תוספות has an additional difficulty with the הירוש ר"ח:

רעוד דלא מיסתבר דשום אמורא יחלוק אההיא דאבל ליוחסין לא - And furthermore it is inconceivable that any אמורא should argue whether רב ruled that 'however concerning יוחסין the child is not considered a 'ישראל'. The reason it is inconceivable that רב חנן (or any other אמורא) would argue whether this is a ruling of רב הן, is –

דרב גופיה קאמר לה בלא אמורא⁵ -

For אמורא saying it in his name.

תוספות brings a proof to this argument, that none of the later אמוראים would disagree that this is the ruling of דב

ירמיה אם מתני הא לא מתני הא לא משני מאן דמתני הא לא מתני הא לא מתני הא לא משני אפירכא דרבי ירמיה לא משני מאן דמתני הא לא מול מל did not respond to the challenge of 'ד מיה (who contrasted the ruling of רב הייא הוא ירמיה) in the name of ירמיה (וליוחסין לא that לא הייא); by saying the one who taught this (רב הייא) did not teach this (וליוחסין לא). This would have resolved the contradiction. The reason the גמרא אמוראים of these later אמוראים אמוראים. רב סיים מאור אים חוד אמור אים מאור אים אור אים אור אים אור אים מאור אים מאור אים חוד אור אים אור

SUMMARY

רש"י maintains that בקרונות של disagrees that מעשה היה מעשה; the תינוקת, the תינוקת was permitted only because of a הוראת שעה. However for posterity תרי רובי are required, agreeing that רב stated אל if there is only one רוב.

ר"ח maintains that ר"ח agrees that היה מעשה אפורי בקרונות של צפורי היה מעשה; however the בקרונות של צפורי היה מעשה. For posterity only one חרי רובי is required. הוראת שנה disagrees that רב הנן (with [only] one וליוחסין לא (עוב הר"ח is not following either ר"ג הר"ח is not following either ר"ג and that it is unlikely that רב חנן disagrees that רב הנן אוליוחסין לא stated רב חנן וליוחסין לא וליוחסין לא היה מעשה וליוחסים ו

THINKING IT OVER

תוספות asks on the פי' ר"ה, that ריב"ן does not follow either ר"ג.

5

 6 Seemingly It is possible to answer that ריב"ן follows the opinion of ריב, follows the opinion of כים. Therefore even ר"ג. Therefore even ברי לכשר נבעלתי. 8

⁶ See footnote # 3.

 $^{^7}$ See (הארוך) מהרש"א.

⁸ See תוספות יד,ב (טו,א) ד"ה כמאן.